

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10CoPr/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719203325
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8719203325.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Marianny Hirkovej, v sporovej veci žalobcu: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D., zastúpeného: Slovenské národné stredisko pre ľudské práva, so sídlom Laurinská 18, 811 01 Bratisla – mestská časť Staré Mesto, IČO: 30807549, proti žalovanému: Letisko Poprad - Tatry, a.s., Na letisko 100, 058 98 Poprad, IČO: 35 912 651, zastúpenému: Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlo Námestie svätého Egídia 40/93, 058 01 Poprad, IČO: 44 250 029, o porušenie zákazu diskriminácie s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č. k. 12Cpr/11/2019-434 z 6.2.2023, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že žalovaný porušil zákaz diskriminácie vo vzťahu k žalobcovi vo forme priamej diskriminácie a obťažovania. Zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu spôsobenej nemajetkovej ujmy vo výške 2.500,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Náhradu trov konania sporovým stranám nepriznal. Určil, že štát má voči stranám nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že v právnej veci navrhovateľa A. B. proti odporcovi Letisko Poprad - Tatry, a.s., o nariadenie predbežného opatrenia, Okresný súd Poprad uznesením sp. zn. 12Cpr/1/2016 zo dňa 22. februára 2016 nariadil predbežné opatrenie, ktorým pozastavil účinnosť výpovede z pracovného pomeru danú odporcom navrhovateľovi dňa 18.11.2015 a doručení dňa 19.11.2015 až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej o neplatnosť výpovede z pracovného pomeru. Podľa odôvodnenia uznesenia navrhovateľ odôvodnil návrh tým, že dňa 19.11.2015 mu odporca doručil výpoveď z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1, písm. b) zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce, t. j. z dôvodu jeho nadbytočnosti, pričom pracovný pomer navrhovateľa u odporcu by mal skončiť k 29.2.2016. Navrhovateľ tvrdí, že výpoveď z pracovného pomeru mu bola daná ako reakcia na jeho oznámenia protispoločenskej činnosti odporcu, ktoré súdu preukázal listinnými dôkazmi. Poukázal na podrobný opis udalostí v chronologickom postupe počnúc dňom 25.11.2014 dosiaľ. Navrhovateľ považuje výpoveď z pracovného pomeru za neplatnú. Poukázal na ust. § 13 č. 307/2014 Z. z., podľa ktorého je oznamovateľom protispoločenskej činnosti, ktorá sa vykonávala u odporcu a na ktorú sústavne poukazoval. Dňa 25.11.2015 požiadal Inšpektorát práce Prešov, aby pozastavil účinnosť výpovede z pracovného pomeru a ktorému orgánu doručil všetky listinné dôkazy týkajúce sa oznamovania protispoločenskej činnosti odporcu. Jeho žiadosti Inšpektorát práce Prešov vyhovel a dňa 21.12.2015 vydal potvrdenie o pozastavení účinnosti pracovnoprávneho úkonu - výpovede z pracovného pomeru z 18.11.2015, ktoré bolo doručené

navrhovateľovi dňa 28.12.2015. Súd pri nariadení neodkladného opatrenia sa stotožnil so skutkovými a s právnymi dôvodmi návrhu. Uznesením zo dňa 25.4.2016 súd druhej inštancie prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

3. V právnej veci žalobcu A. B. proti žalovanému Letisko Poprad - Tatry, a.s., o určenie neplatnosti výpovede s prísl., súd rozsudkom sp. zn. 17Cpr4/2016 zo dňa 28.9.2017 určil, že výpoveď z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce zo dňa 18.11.2015, daná žalovaným žalobcovi dňa 19.11.2015, je neplatná. Podľa časti odôvodnenia rozhodnutia bod 36 súd konštatuje, že akceptuje argumentáciu žalovaného, že výber nadbytočného zamestnanca prislúcha v zásade výlučne zamestnávateľovi a súd nemôže preskúmať správnosť tohto výberu zo strany zamestnávateľa. Diskriminačným postupom zamestnávateľa sa však súd zaoberá /napr. rozhodnutie NS SR 1 Cdo 124/2010, judikatúra súdneho dvora a.i./ Podľa bodu 39. podania žalobcu adresované vedeniu organizácie, iným orgánom a inšpektorátu práce v rokoch 2014 a 2015 sa síce týkali údajného porušovania pracovno-právnych predpisov zamestnávateľom, z ich obsahu však nie je možné konštatovať, aby žalobca poukazoval na kriminálnu, resp. protispoločenskú činnosť, závažného charakteru tak ako je definovaná v zákonoch č. 307/2014 Z. z. a 583/2008 Z. z. Jednalo sa o podania v zmysle výkladu ust. časti XIII čl. 1 pracovného poriadku, ku ktorým zamestnávateľ zaujal stanovisko a prijal opatrenia, prípadne ktorými sa zaoberala Inšpekcia práce. Oprávnenosť niektorých z týchto podnetov dokonca spochybnili samotní spolupracovníci žalobcu s odvolaním sa na prijatú dohodu zamestnávateľa a zástupcov zamestnancov.

4. Podľa odôvodnenia rozsudku sp. zn. 12Cpr/4/2018 zo dňa 1.4.2019 v právnej veci žalobcu A. B. proti žalovanému Letisko Poprad - Tatry, a.s., o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru s prísl., dňa 1.11.1993 žalobca uzavrel s právnym predchodcom žalovaného pracovnú zmluvu, na základe ktorej dňa 1.11.1993 začal pracovať ako pracovník ochrany majetku a osôb na Letisku Poprad. Dňom 1.1.2005 sa strany dohodli na zmene obsahu pracovnej zmluvy s rozšírením funkcie o prácu operátora bezpečnostnej ochrany, detekčnej kontroly. Listom zo dňa 3.1.2005 žalobcovi bolo žalovaným oznámené, že s účinnosťou od 1.1.2005 sa stáva zamestnancom žalovaného. Dňa 1.11.2008 žalobcovi bol vyhotovený popis pracovných činností vo funkcii zamestnanec letiskovej ochrany, č. funkcie XXXXXX. V rámci popisu pracovných činností mu bolo uložené okrem iného zabezpečiť a vykonávať vo vyhradených bezpečnostných priestoroch a v iných priestoroch letiska ochranu majetku spoločnosti v súlade s ustanoveniami osobitného predpisu, vykonávať strážnu, hliadkovú, poriadkovú službu, kontrolovať oprávnenosť vstupu a výstupu osôb do objektu letiska, kontrolovať oprávnenosť vjazdu a výjazdu motorových vozidiel do objektu letiska, zabezpečovať výkon činností vo vyhradenom bezpečnostnom priestore letiska, viesť dokumentáciu vstupov a výstupov osôb a motorových vozidiel do a z objektu letiska, plniť ďalšie úlohy uložené mu pri mimoriadnych bezpečnostných opatreniach vedúcim zmeny letiskovej ochrany, dodržiavať vnútorné predpisy a osobitné predpisy upravujúce vykonávanie jednotlivých činností vo výkone služby, plniť ďalšie úlohy nariadené vedúcim zmeny letiskovej ochrany a i. Dňa 1.12.2013 strany uzavreli dohodu o zmene pracovných podmienok, podľa ktorej dňom 1.12.2013 sa dohodli na výkone funkcie pracovník bezpečnostnej ochrany 5414010 bezpečnostno-právny úsek. Do dňa okamžitého skončenia pracovného pomeru nedošlo k zmene funkcie zákonným spôsobom - dohodou. Ak žalobcovi žalovaný počnúc dňom 1.3.2016 neprideľoval prácu podľa platnej pracovnej zmluvy, ani neboli naplnené zákonné podmienky na prideľovanie inej práce, nebolo povinnosťou žalobcu vykonávať inú prácu. Žalobca na základe poverenia výkonom náhradných prác vykonával stanovené práce podľa písomných poverení v období od 1.3.2016 do dňa skončenia pracovného pomeru, teda akceptoval pokyn nadriadeného. Dôvod skončenia pracovného pomeru sa netýka odmietnutia výkonu pracovnej činnosti žalobcom v danom období, ktorá mu bola nariaďovaná nie v súlade s popisom pracovnej činnosti a obsahom pracovnej zmluvy. Dôvodom bolo nesplnenie pokynu nadriadených na opustenie priestoru, v ktorom sa žalobca nemal oprávnenie zdržiavať. Dňa 1.3.2016 žalobca bol poverený výkonom náhradných prác na základe uznesenia okresného súdu v Poprade sp. zn. 12Cpr/1/2016 a pozastavením výpovede. K náhradným prácam bol poverený z dôvodu zmeny organizačnej štruktúry a zrušenia jeho pracovného miesta. Náhradné práce bude vykonávať na pokyn vedúceho ÚLO od 1.3.2016 až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci o neplatnosť výpovede z pracovného pomeru. Dňa 2.3.2016 žalobca bol poverený výkonom náhradných prác, presunu vozíkov z odletovej haly, presunu RTG prístroja, kontroly pri parkovaní počas vybavovania pravidelných liniek, zaznamenanie EVČ vozidiel pri zlome parkovaní, rozmiestnením zábran pri vjazde na parkovisko. Dňa 9.3.2016 žalobca bol poverený výkonom náhradných prác, odpratávaním nahrabaného lístia, kontrolou pri parkovaní počas vybavovania pravidelných liniek a i. Dňa 10.3.2016 bol žalobcovi daný príkaz na výkon

prác, a to pomocných prác pri opravách oploteniach. Dňa 25.7.2016 bol žalobca písomne poverený výkonom náhradných prác, a to vynášania smetí pred odletovou halou, pozametanie ohorkov cigariet pred odletovou halou, kontrolou pri parkovaní počas vybavovania pravidelných liniek, zaznamenanie EVČ vozidiel a ich fotografie pri zlom parkovaní, odkladanie vozíkov. Dňa 11.10.2016 bol poverený výkonom náhradných prác pri ochrane majetku zamestnávateľa, vykonávaním hliadkovej poriadkovej služby, kontroly pri parkovaní.

5. Dňa 11.3.2014 bola verejne publikovaná informácia o prepúšťaní pracovníkov za rok predchádzajúci. Podľa obsahu informácie za výber pracovníkov aj kvalifikačné predpoklady zodpovedá manažment, ktorý prijal racionalizačné opatrenia.

6. Dňa 13.5.2014 žalobca spracoval záznam udalostí vyhlásenia požiar, poplach zo dňa 13.5.2014. Poplach ukázal nemožnosť zvládnuť ani takúto „neškodnú“ udalosť s terajšou organizáciou stálej služby ÚLO, lebo sa tu v čase poplachu stretajú viaceré činnosti. Dňa 3.2.2015 žalobca pre bezpečnostný výbor žalovaného vyhotovil záznam z výkonu práce vedúceho zmeny ÚLO dňa 29.1.2015. Bolo mu uložené v súvislosti s letom prevádzkovateľa Bin Air vykonať kontrolu dodaného nákladu prostredníctvom detekčného zariadenia Smith Sabre 4000 a v súčinnosti so psovodom. Požiadal o zodpovedanie otázok, kto môže určiť druh nákladu a spôsob jej bezpečnostnej kontroly, ako sa v budúcnosti bude postupovať a zabezpečovať kontrola nákladu. Detekčné zariadenie je potrebné servisne kontrolovať, alebo ide o zariadenie, ktoré odbornú servisnú kontrolu nevyžaduje.

7. Žalobca dňa 7.12.2014 spracoval záznam o služobnom zákroku na palube lietadla zo dňa 7.12.2014.

8. Dňa 19.6.2015 žalobca spracoval záznam o udalosti pri lete travel servis z rovnakého dňa, kde pri vybavovaní cestujúcich jeden z cestujúcich povedal svojej spolucestujúcej: „hovoril som ti, že ten granát máš nechať doma“. Použil opakovane „panik tlačidlo“ na RTG, zamedzil prístup cestujúcich k batožine, upovedomil o udalosti zodpovedné osoby a vykonal ďalšie opatrenia. Ako sa neskôr zistilo „panik tlačidlo“ bolo nefunkčné.

9. Listom zo dňa 29.6.2015 IP Prešov žalobcu oboznámil o výsledku prešetrenia podnetu súvisiaceho s nariaďovaním pracovnej pohotovosti. Kontrolou bolo zistené, že v kontrolovanom období december 2014 až apríl 2015 žalovaný nariadil zamestnancom pohotovosť na pracovisku, ktorú prekvalifikoval na pracovnú pohotovosť mimo pracoviska, čím u zamestnancov pracovný čas opakovane prekročil 12 hodín v priebehu 24 hodín, čím bol i zamestnanci ukrátení na mzde a nočných príplatkoch za pohotovosť na pracovisku. Listom zo dňa 20.3.2015 žalobca požiadal bezpečnostný výbor žalovaného o kópiu písomného zápisu a kópiu zaznamenaného zvukového záznamu zo zasadnutia bezpečnostného výboru Letiska Poprad dňa 16.12.2014, a to ako dotknutá osoba. O zápis požiadal žalobca aj ďalším podaním zo dňa 30.4.2015. Ďalším podaním požiadal Dopravný úrad SR o umožnenie dokončenia výpovede vo veci udalosti pri lete č. 7691 dňa 7.12.2014.

10. Podľa obsahu pracovnej zmluvy zo dňa 30.4.2015 žalovaný uzavrel pracovný pomer s E. F. na funkciu pracovník bezpečnostnej ochrany dňom 1.5.2015 a pracovnou zmluvou zo dňa 12.6.2015 s pracovníkom G. A. F. vo funkcii pracovník bezpečnostnej ochrany dňom 15.6.2015.

11. Listom zo dňa 7.5.2015 žalobca upozornil žalovaného na možné porušenie ustanovení Zákonníka práce v súvislosti s jeho nariadením o výkone pracovnej pohotovosti s prílohou, pokynom vedúceho ÚLO k výkonu pohotovosti na pracovisku.

12. Listom zo dňa 7.5.2015 žalobca upozornil žalovaného na možné porušenie Zákona o strelných zbraniach a strelive súvisiacu s vedením evidencie.

13. Žalovaný listom zo dňa 7.5.2015 žalobcovi vo veci jeho žiadosti o sprístupnenie informácii týkajúcej sa letu č. XXXX oznámil, že vec je stále v štádiu riešenia a záznam bol poskytnutý vecne príslušným orgánom.

14. Listom zo dňa 7.5.2015 žalovaný žalobcovi oznámil, že udalosť, ktorá nastala počas vybavenia letu č. XXXX spoločnosti Wizz Air dňa 7.12.2014 je naďalej v štádiu vyšetrovania vecne a miestne príslušných orgánov.

15. Listom zo dňa 19.5.2015 žalobca podal žalovanému odvolanie voči neposkytnutiu požadovanej informácie súvisiacej s porušovaním Zákona o zbraniach a strelive. Dané odvolanie žalobca zobral späť dňa 22.5.2015 .

16. Listom zo dňa 23.5.2015 žalobca podal Inšpektorátu práce Prešov podnet vo veci nariadenia pracovnej pohotovosti zamestnancov žalovaného v období mesiacov december 2014, marec 2015.

17. Dňa 25.6.2015 žalovaný uzavrel s pracovníkom H. F. dohodu o zmene pracovných podmienok s výkonom funkcie pracovník bezpečnostnej ochrany, XXXXXXX.

18. Listom doručeným žalovanému dňa 16.7.2015 ZO žalovaného požiadala zamestnávateľa o dodržiavanie kolektívnej zmluvy v znení Dodatku č. 4. Zdôraznili, že dodatok je platnou súčasťou kolektívnej zmluvy napriek zisteniam Inšpektorátu práce Prešov.

19. Listom zo dňa 27.7.2015 žalobca upozornil žalovaného na nesprávne vypočítanú a vyplatenú pracovnú pohotovosť za mesiac jún 2015, kde vznikol rozdiel dvoch hodín v jeho neprospech.

20. Listom zo dňa 8.9.2015 žalobca požiadal G. G. I. o stretnutie vo veci pracovných pohotovostí a vyplatenia mzdy.

21. Dňa 9.9.2015 vedúci ÚLO vyhotovil záznam o vyrozumení adresovaný žalovanému, žalobcovi, týkajúci sa predloženia podkladov na evidenciu pracovného času dňa 7.9. a 9.9.2015.

22. Listom zo dňa 18.11.2015 žalovaný ukončil pracovný pomer so žalobcom výpoveďou z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce s odôvodnením, že dňom 1.3.2016 je zrušená jeho pracovná pozícia pracovníka BO, z ktorého dôvodu sa stal nadbytočným.

23. Listom zo dňa 19.11.2015 žalobca žalovanému oznámil svoj nesúhlas so spôsobom vybavenia jeho podania z 8.9.2015 súvisiacim s nariadenou pracovnou pohotovosťou a evidenciou dochádzky.

24. Listom zo dňa 19.11.2015 žalobca oznámil štatutárnemu zástupcovi žalovaného skutočnosti týkajúce sa sprístupnenia elektronického systému evidencie dochádzky a nezrovnalosti s nariadenou pracovnou pohotovosťou a prevodom hodín.

25. Dňa 19.11.2015 predložil riaditeľke evidenciu dochádzky a pracovnej pohotovosti.

26. Listom zo dňa 26.11.2015 adresovaným žalovanému žalobca zaujal stanovisko k doručovaniu opravených evidencií dochádzok.

27. Listom zo dňa 12.12.2015 žalobca požiadal opakovane žalovaného o poskytnutie zvukového záznamu a kópie písomného zápisu zo zasadania bezpečnostného výboru letiska.

28. Dňa 22.12.2015 požiadal bezpečnostný výbor o kópiu zápisnice zo zasadnutia bezpečnostného výboru konaného dňa 16.12.2014.

29. Listom zo dňa 30.12.2015 žalobca podal výboru odborovej organizácie žalovaného podnet na preverenie evidencie dochádzky a správnosti vyplatenia príplatkov za prácu v noci, v sobotu, nedeľu a vo sviatok. Rovnaký podnet žalobca adresoval žalovanému.

30. Dopravný úrad listom zo dňa 14.11.2016 žalobcovi na základe jeho žiadosti oznámil, v súvislosti s udalosťou zo dňa 7.12.2014, že začal odborné vyšetrovanie Letecký a námorný vyšetrovací útvar, ktorý následne udalosť oznámil príslušným orgánom činným v trestnom konaní, nakoľko išlo o čin protiprávneho zasahovania, ktorý mohol byť trestný činom. Spisový materiál bol odstúpený príslušnému orgánu z dôvodu zistenia, že nejde o trestný čin, ale skutok by mohol byť priestupkom, alebo iným správnym deliktom. Dopravný úrad nie je kompetentným orgánom, aby prešetroval postup BV LK TAT pri získavaní výpovedí svedkov. Kompetentným orgánom je ministerstvo vnútra SR.

31. Listom zo dňa 4.2.2016 Inšpektorát práce Prešov žalobcovi zaslal písomnú odpoveď k jeho podnetu zo dňa 21.11.2015 na výkon inšpekcie práce. Konštatuje obsah podania žalobcu a prijatie záveru, že inšpekciou práce neboli zistené nedostatky v súvislosti s ním namietaným konaním zamestnávateľa znemožňujúcim mu čerpať pracovné voľno na hľadanie si nového zamestnania.

32. Inšpektorát práce nariadil zamestnávateľovi odstrániť nedostatky zistené v bodoch 2 na úseku evidencie pracovného času, 3 nedodržanie záväzkov z kolektívnych zmlúv súvisiacich so zvýhodnením práce počas soboty a nedele, 4 neposkytnutie časti mzdy a mzdového zvýhodnenia za prácu v sobotu a v nedeľu a 6 nedostatky pri vyúčtovaní mzdy a vydávaní dokladu obsahujúceho údaj e jednotlivých zložkách mzdy.

33. Dňa 1.3.2016 žalovaný vyhotovil žalobcovi poverenie na výkon náhradných prác z dôvodu zmeny organizačnej štruktúry a zrušenia jeho pracovného miesta, a to až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci neplatnosti výpovede.

34. Listom zo dňa 1.3.2016 žalobca požiadal žalovaného o dodanie kompletnej opravenej evidencie dochádzky a zdokladovania a vyplatenia mzdových nárokov.

35. Listom zo dňa 18.6.2016 žalovaný oznámil žalobcovi v súvislosti s vydaním potvrdenia za účelom vybavenia zbrojného preukazu skupiny „C“. Žalovaný konštatuje doručenie výpovede žalobcovi, uznesenie súdu o nariadení predbežného opatrenia a zrušenie pracovného miesta žalobcu, z ktorého dôvod nemôže prideľovať prácu podľa pracovnej zmluvy.

36. Dňa 15.7.2016 žalobca požiadal žalovaného vydanie potvrdenia za účelom vybavenia zbrojného preukazu skupiny „C“ o výkone služby s krátkou guľovou zbraňou za účelom vybavenia si nového zbrojného preukazu skupiny „C“, pretože platnosť starého končí 19.9.2016.

37. Listom zo dňa 7.8.2016 žalobca oznámil leteckému a námornému vyšetrovacieho útvaru Bratislava dobrovoľné hlásenie udalosti v civilnom letectve a podnet na prešetrenie správnosti postupu pri vyšetrovaní a ohlasovaní udalosti zo dňa 7.12.2014.

38. Listom zo dňa 18.8.2016 žalobca žalovaného požiadal o sprístupnenie zápisníc o zasadnutí výboru safety management.

39. Listom zo dňa 23.8.2016 žalobca požiadal žalovaného o sprístupnenie zápisníc zo zasadnutia výboru safety managementu, ktorý sa vzťahuje na udalosť pri lete Wizz Air. Žalobca podaním z bližšie neuvedeného dňa podal trestné oznámenie na neznámeho páchatela súvisiaceho s okolnosťami predchádzajúcimi spáchaniu skutku, a to udalosťami na palube lietadla č. letu XXXX zo dňa 7.12.2014, kde vykonal zásah voči cestujúcemu, ktorý po nastúpení do lietadla uviesť, že má bombu. Má vážne pochybnosti o činnosti BVLKTAT pri zaistení podkladov a dôkazov na vyšetrovanie uvedenej udalosti. Zároveň podrobne popísal priebeh udalosti.

40. E-mailovým podaním zo dňa 25.9.2016 sa žalobca u adresáta: NSAT OBOCL informoval na časový rámec absolvovania opakovanej certifikácie BOCL pre prácu s RTG zariadení s tým, že platnosť zanikne do 5.10.2016. Podľa informácie zástupcu adresáta zo dňa 26.9., ak pracovník neukončí opakovanú certifikáciu alebo schválenie v primeranej lehote, príslušný prevádzkovateľ mu zruší relevantné oprávnenie bezpečnostnej ochrany.

41. Dňa 7.10.2016 Inšpektorát práce Prešov vyhotovil protokol o výsledku inšpekcie zameranej na dodržiavanie pracovnoprávných vzťahov a bezpečnosti práce u žalovaného. Predmetom kontroly bola okrem iného pracovná činnosť žalobcu a prideľovanie náhradnej práce. Inšpektorát prijal opatrenie o odstránení zistených nedostatkov v bodoch 1-3 do 5 dní od prevzatia protokolu. Pod bodom 1 inšpektorát konštatuje nedostatok spočívajúci v tom, že žalobcovi pri činnosti práce s krovínorezom neboli zabezpečené prostriedky OO PP na ochranu sluchu, zraku, rúk. Pod bodom 2 je konštatované porušenie zákona č. 124/2006 Z. z. súvisiace s nevykonaním oboznámenia žalobcu s príslušnými právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie BOZP na činnosti vykonávaných náhradnými prácami. Pod bodom 3 je konštatovaný nedostatok prideľovania žalobcovi práce podľa pracovnej

zmluvy. Zamestnanec vykonával pridelené práce v rozpore s pracovnou zmluvou, čo je v rozpore s § 47 ods. 1 písm. a) ZP.

42. Podľa dodatku č. 1 k protokolu zo dňa 7.10.2016, inšpektorát práce zaujal stanovisko k vyjadreniu organizácie s tým, že bod 1 bol ponechaný, bod 2 bol zrušený a k bodu 3 uvádza, že inšpektorát hodnotí vzniknutú situáciu ako patovú a jej vyriešenie je v rukách troch strán (zamestnanec, zamestnávateľ, súd). Pretože zamestnanec stratil odbornú spôsobilosť pre výkon práce podľa pracovnej zmluvy a podpísal poverenie na výkon náhradných prác, zamestnávateľ neporušil ustanovenie ZP. Na základe vyššie uvedeného inšpektorát ruší bod č. 3 protokolu.

43. Listom zo dňa 18.10.2016 Inšpektorát práce Prešov žalobcovi oznámil svoje závery súvisiace s jeho podnetom vo veci poverenia výkonom náhradných prác. Vzniknutú situáciu ohľadne vykonávania náhradných prác inšpektorát vyhodnotil ako patovú. Konštatoval nedostatky pri poskytnutí osobných ochranných prostriedkov pri výkone náhradných prác.

44. Listom zo dňa 12.10.2016 žalovaný zaujal stanovisko a vyjadril sa k protokolu IP PO, najmä ku konštatovaným nedostatkom. Dodatkom č. 1 zo dňa 18.10.2016 správny orgán zotrval na stanovisku k nepredloženiu evidencie o poskytnutí OPP žalobcovi. Pri výkone náhradných prác správny orgán konštatuje patovú situáciu a ruší bod č. 3 protokolu.

45. Podľa vyjadrenia G. B. B. zo dňa 13.10.2016 p. B. mu boli pred začatím prác (kosenie tráv) poskytnuté OO PT na zistenie BOZP údržbárom letiska. Toto nebolo evidované, pretože daný druh práce p. B. nevykonával trvale. Z dôvodu zrušenia jeho pracovného miesta a plynutia výpovednej lehoty zamestnanca ku dňu 29.2.2016 nebol prizvaný v dňoch 14.3. - 28.3.2016 na periodické školenie BOZP zamestnancov ÚLO. Pred začatím náhradných prác bol p. B. ústne informovaný o druhu činnosti, možných rizikách.

46. Podľa záznamu vyhotoveného dňa 13.10.2016 údržbárom žalovaného B. A. v mesiaci jún, júl a august žalobcovi v ranných hodinách odovzdal strunovú kosačku s palivom a osobnými ochrannými pracovnými prostriedkami a poučil ho o spôsobe používania pracovného stroja, možných rizikách a dodržiavanie pravidiel BOZP.

47. Listom zo dňa 3.11.2016 Ministerstvo vnútra SR žalobcovi vo veci podnetu k možnému porušovaniu predpisov na úseku súkromnej bezpečnosti oznámilo, že jeho podnet bol postúpený na ďalšie konanie vecne príslušnému Krajskému riaditeľstvu policajného zboru v Prešove.

48. Listom zo dňa 21.11.2016 žalobca odoslal Krajskému riaditeľstvu PZ Prešov oznámenie o možnom porušovaní zákona o poskytovaní služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti a prínaležiacich vyhlášok v súvislosti s neumožnením mu zdržiavať sa v priestoroch stálej služby ÚLO a v nezrovnalostiach v evidencii pracovných pohotovostí.

49. Listom z nevedeného dňa žalobca požiadal Inšpektorát práce Prešov o preskúmanie vo veci poverenia výkonu náhradných prác.

50. Podaním neobsahujúcim dátum žalobca požiadal Národný inšpektorát práce Košice o preverenie správnosti postupu zamestnávateľa pri určovaní fondu pracovného času, pri vyplatení mzdových nárokov, pri dodržiavaní záväzkov z kolektívnej zmluvy, dohodnutých pracovných podmienok a odborné stanovisko. Obsahom podania je výkon jeho práce od dania výpovede doručenej mu dňa 19.11.2015 s tým, že k 1.3.2016 bolo jeho pracovné miesto zrušené. Zamestnávateľ ho poveroval výkonom náhradných prác z časti týkajúcej sa ochrany majetku, zdravia a životov, avšak iba v mesiaci október a november. Zamestnávateľ mu mal uhrádzať náhradu mzdy vo výške priemerného zárobku. Neumožnil mu výkon pracovnej činnosti pracovníka bezpečnostnej ochrany, absolvovať legislatívou vyžadované školenia a preskúšania, ktoré sú pre túto činnosť potrebné, výcvik bezpečnostnej ochrany civilného letectva, screening, recurrent, IATA Dangerous goods. Neprihlásil ho na školenie, čím stratil platnosť oprávnení. Poveroval ho prácami upratovacieho, údržbárskeho charakteru a i. Podľa poverenia zo dňa 22.7.2016 mal žalobca vynášať smetí pred odletovou halou, kontrolovať správnosť parkovania, odkladať vozíky pred a po linke Wizz air. Podľa poverenia zo dňa 17.8.2016 mal odpratať odpad zo smetných nádob pred odletovou a príletovou halou a i. Rovnaká povinnosť mu bola stanovená v poverení zo dňa

10.8.2016. V poverení zo dňa 26.7.2016 mal vynášať smeti, zametať pred odletovou halou, odkladať vozíky. V poverení zo dňa 25.7.2016 mal okrem iného vynášať smeti pred odletovou halou, pozametať ohorky cigariet. V poverení zo dňa 12.7.2016 mal vykopať jamy na kamerový systém, v poverení zo dňa 14.7.2016 mal čistiť odvodňovací kanál na vyrovnávacej dráhe. Všetky poverenia sú podpísané zástupcom V/ÚLO a žalobcom.

51. Listom zo dňa 16.1.2017 žalobca požiadal Inšpektorát práce Prešov o pomoc pri posúdení správnosti určovania DNPČ a MNPČ za mesiac január a február 2016 ako aj za obdobie od marca 2016 do konca roku. Dňa 1.2.2017 Inšpektorátu práce Prešov adresoval podnet vo veci správnosti určovania DNPČ a MNPČ za rovnaké obdobie.

52. Listom zo dňa 26.1.2017 KR PZ Prešov, oddelenie súkromných bezpečnostných služieb žalobcovi vo veci podnetu k možnému porušovaniu predpisov na úseku súkromnej bezpečnosti oznámilo ukončenie kontroly u žalovaného s tým, že zo strany prevádzkovateľa vlastnej ochrany došlo k porušeniu zákona o súkromnej bezpečnosti, ktorá je následne riešená v správnom konaní.

53. Podľa obsahu zápisnice zo dňa 6.2.2017 v konaní 17Cpr/4/2016 k veci bol vypočutý svedok B. J., predseda odborovej organizácie, ktorý sa vyjadril k okolnostiam prerokovania organizačnej zmeny a skončenia pracovného pomeru so žalobcom.

54. Listom zo dňa 7.3.2017 žalobca podal Ministerstvu dopravy SR Bratislava sťažnosť vo veci postupu právnickej osoby založenej povinnou osobou a voči postupu tejto povinnej osoby súvisiaci s vybavovaním letu č. XXXX a postupu žalovaného.

55. Listom zo dňa 28.3.2017 žalobca podal žalovanému odvolanie voči neposkytnutiu náležitostí zápisu bezpečnostného výboru.

56. Listom zo dňa 4.4.2017 žalobca požiadal ministra dopravy a výstavby o súčinnosť v súvislosti s udalosťou pri vybavovaní letu č. XXXX spoločnosti Wizz Air.

57. Listom zo dňa 23.5.2017 žalobca žalovaného upozornil na nevyplatenie náležitostí mzdy, na nesprávne určovanie fondu pracovného času a požiadal osobné stretnutie. Obsahom podania sú skutočnosti obdobné ako v podaní adresovanom inšpektorátu práce.

58. Listom s presne neuvedeným dátumom žalobca oznámil Ministerstvu vnútra SR možné porušenie zákona o poskytovaní služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti v súvislosti s udalosťou zo dňa 1.3.2016 a pridelovaním mu náhradných prác po tomto dátume.

59. Podľa zápisnice zo dňa 26.6.2017 vo veci 17Cpr 4/2016 k veci bol vypočutý štatutárny zástupca žalovaného H. C. B., ktorý okrem iného uviedol, že vec porušovania Zákonníka práce a pohotovostí a preplácania nárokov bola zakotvená do kolektívnej zmluvy a obe strany s tým boli spokojné. Napriek uvedenému žaloba podal sťažnosť IP, ktorým nakoniec skonštatoval správnosť postupu žalovaného, pretože vykonaný prepočet podľa návrhu žalobcu zodpovedal prepočtu vykonaného s odkazom na kolektívnu zmluvu. Ďalej sa vyjadril k celkovej ekonomickej situácii žalovaného a i.

60. Dňa 18.9.2017 IP PO vyhotovil záznam o výsledku inšpekcie práce u žalovaného, zameranej na kontrolu pracovno-právnych a mzdových predpisov v období od 1.4.2017 do 31.7.2017. Podľa záverov a zistených nedostatkov výkonom inšpekcie neboli zistené porušenia pracovno-právnych predpisov, tak v pracovno-právnych vzťahoch, ako aj v nelegálnom zamestnávaní.

61. Listom zo dňa 5.12.2017 žalobca adresoval Okresnej prokuratúre Poprad oznámenie o možnom ohrození plynulosti a bezpečnosti civilnej leteckej prevádzky vo veci ohrozenia majetku, zdravia, a života v súvislosti s vybavovaním letu spoločnosti Wizz Air dňa 7.12.2014.

62. Listom bližšieho neuvedeného dňa žalobca požiadal Dopravný úrad SR o preverenie a porovnanie výpovedí svedkov, o udalosti v civilnom letectve pri vybavovaní letu spoločnosti Wizz Air.

63. Dňa 17.1.2018 OR PZ vyhotovilo zápisnicu o výsluchu žalobcu podľa § 196 ods. 2 Tr. Por. k jeho trestnému oznámeniu, ktoré podal dňa 6.12.2017 na Okresnú prokuratúru v súvislosti s konaním osôb žalovaného v rámci incidentu zo dňa 7.12.2014. Okrem iného uviedol, že G. I. zaprel pokyn, ktorý mu bol daný v rámci incidentu, kedy sa mal vyjadriť, že „dajte ho von“, no potom to poprel. Oznamovateľ v súvislosti s podaním doložil CD, ktoré malo poukazovať na chaos a nezvládnutie situácie.

64. Rozhodnutím zo dňa 29.1.2018 IP Prešov zastavil konanie vo veci uloženia pokuty z dôvodu nedostatkov zistených u žalovaného dňa 8.1.2016 znením Dodatku č. 1 súvisiacich s vedením pracovnej pohotovosti, dodržiavania sociálnej legislatívy s odôvodnením, že uplynula objektívna trojročná lehota od porušenia povinnosti účastníkom konania.

65. Dňa 21.2.2018 Inšpektorát práce Prešov vyhotovil záznam o výsledku inšpekcie zameraný na dodržiavanie pracovnoprávných predpisov u žalovaného, okrem iného zamestnávania G. A. F., E. F., F. H., A. B. a i. Žalovaný predložil ku kontrole poverenia výkonom náhradných prác žalobcu 1.3.2016, dňa 2.3.2016, dňa 5.9.2016, dňa 11.10.2016. Podľa záveru IP Prešov inšpekciou práce neboli zistené nedostatky v kontrolovaných oblastiach. Podľa písomného vyjadrenia A. K. zo dňa 26.2.2018 adresovaného Inšpektorátu práce Prešov, omylom zapísal žalobcu do knihy služieb SBS, hoci tento mal naplánované iba náhradné práce. Tento omyl dňa 1.3.2016 ráno oznámil vedúcemu ÚLO A. L. D.. V mesačnom pláne na mesiac marec mal žalobca na deň 1.3.2016 vedený pracovný čas od 7.00 hod do 15.00 hod., pričom zabudol, že sú to už iba náhradné práce, pretože žalobca už nie je od 1.3.2016 vedený ako pracovník SBS.

66. Listom zo dňa 26.2.2018 žalovaný oznámil IP Prešov okolností o pridelovanie náhradných prác od 1.3.2016. Konštatuje, že s pánom B. bola spísaná dohoda o náhradných prácach, kde pred svedkom podpísal poverenie. Zároveň mu bol vysvetlený rozsah prác. Poverenia boli vyhotovené písomne denne. Dňa 1.3.2016 nevykonával žiadne náhradné práce, ani prácu bezpečnostného pracovníka. Na prácu bezpečnostného pracovníka letiskovej ochrany už nemal certifikát BOCL, identifikačný preukaz, uniformu, potrebné na výkon tejto služby. Dňa 7.10.2016 IP PO vyhotovil protokol o výsledku inšpekcie u žalovaného týkajúcej sa prešetrovania zrušenia pracovných miest, plneniu opatrení z predchádzajúcich výkonov, ako aj pridelovania OO PP a realizácie školení BOZP. V bode B konštatuje porušenie povinností poskytnutia potrebných OO PP zamestnancovi pri činnosti práce s krovínorezom a zabezpečenie oboznámenia žalobcu s príslušnými právnymi predpismi na zaistenie BOZP na činnosti vykonávaných náhradnými prácami.

67. Podaním doručeným Dopravnému úradu SR dňa 1.3.2019 žalobca podal podnet na preverenie možného porušenia zákona č. 143/1998 o civilnom letectve v súvislosti s rozsahom oprávnení pracovníka bezpečnostnej ochrany A. K..

68. Dňa 14.3.2019 vykonal Dopravný úrad u žalovaného kontrolu za účelom overenia plnenia podmienok, za ktorých boli žiadateľovi vydané príslušné osvedčenia. Kontrola bola vykonaná bez negatívnych nálezov. U pracovníka A. K. boli prekontrolované prístupové práva IDC karty s tým, že k zmene oprávnení došlo dňa 24.4.2018.

69. Podaním neosahujúcim dátum vyhotovenia žalobca žalovanému vyhotovil predžalobnú výzvu na uhradenie nevyplatených častí mzdy.

70. Žalovaný súdu predložil odborné stanovisko G. K. M. zo dňa 14.3.2022, externého lektora Žilinskej univerzity pre zabezpečovanie školení v oblasti safety management systému. V odbornom stanovisku menovaný sa zaoberá vývojom bezpečnostného managementu ICAO anex 19, legislatívou EÚ, ktorú zastupuje Európska agentúra pre bezpečnosť letectva. Obsah systému riadenia bezpečnosti, náplň práce vedúceho riadenia bezpečnosti (safety management) a rozsahom riadenia bezpečnostných rizík. Vedúci riadenia bezpečnosti postupuje vo svojej činnosti v súlade so schváleným programom bezpečnosti, a v prípade, že analýza rizika ukazuje na neprijateľnú hodnotu rizika, tak navrhuje vedeniu opatrenia na jeho zmiernenie, ktorých súčasťou môže byť vyradenie osoby spôsobujúcej zvýšené riziko z procesov, avšak vykonanie tohto aktu je úlohou vrcholového vedenia, ktoré je v konečnom dôsledku zodpovedné za udržanie prijateľnej úrovne bezpečnostného rizika.

71. Dňa 4.2.2016 Inšpektorát práce Prešov žalobcovi oznámil výsledky prešetrenia a výkonu inšpekcie práce u žalovaného na základe jeho podnetu.

72. Ak dôjde k porušeniu práv a povinností vyplývajúcich z práva na rovnaké zaobchádzanie alebo ku diskriminácii, má ten, kto bol týmto jednaním dotknutý, právo na súde sa domáhať, aby bolo upustené od diskriminácie prípadne, aby boli odstránené následky diskriminačného zásahu a aby mu bolo poskytnuté primerané zadosťučinenie. Ak sa domáha niektorého z uvedených nárokov, má povinnosť tvrdiť, že určitým jednaním zamestnávateľa bol v porovnaní s inými zamestnancami znevýhodnený a k tomu kumulatívne, že pohnútkou takéhoto konania zamestnávateľa je niektorý zo stanovených diskriminačných dôvodov. Tvrdenie zamestnanca o tom, že motívom k jednaniu zamestnávateľa boli zákonom stanovené diskriminačné dôvody, teda nie samotné skutkové tvrdenia o vytýkanom jednaní zamestnávateľa, má súd za preukázané, ibaže zamestnávateľ bude tvrdiť a prostredníctvom dôkazov preukáže, alebo za konania vyplynie, že voči tomuto zamestnancovi neporušil zásadu rovného zaobchádzania. Ak zamestnanec uvedie skutočnosti, že došlo ku priamej alebo nepriamej diskriminácii, je zamestnávateľ povinný dokázať, že nedošlo k porušeniu zásady rovného zaobchádzania. Zamestnanec však musí nie iba tvrdiť, ale i preukázať, že s ním skutočne bolo zaobchádzané znevýhodňujúcim spôsobom; ak nepreukáže toto tvrdenie, nemôže v konaní uspieť. Zamestnancovi postačuje tvrdenie, že toto závadné jednanie bolo motivované niektorým zo zákonom stanovených diskriminačných dôvodov. Nie je ďalej povinný túto motiváciu preukazovať. Zásadu rovnakého zaobchádzania možno vnímať širšie, nielen ako len strohé posudzovanie zaobchádzania so zamestnancom na podklade prítomnosti diskriminačného dôvodu. V najširšom význame sa môže zamestnanec domáhať ochrany podľa § 13 ods. 1 ZP vtedy, keď subjektívne cíti, že s ním bolo nerovnakým spôsobom zaobchádzané, t. j., že rovnosť šancí či možností, prostredníctvom ktorých sa uchádza napríklad o obsadenie pracovnej pozície, neboli v jeho prípade dodržané. Posudzovanie prípadov zásady rovnakého zaobchádzania sa musí bezprostredne odvíjať od existencie objektívneho dôvodu, ktorý takéto rozdielne zaobchádzanie zakladá. V oblasti antidiskriminačného práva je potrebné pri dodržiavaní zásady rovnakého zaobchádzania prihliadať aj na dobré mravy na účely rozšírenia ochrany pred diskrimináciou. Z uvedeného je zrejmé, že antidiskriminačný zákon rozsah ochrany pred diskrimináciou rozširuje a dobré mravy používa ako výkladové pravidlo. Pod dobrými mravmi je možné rozumieť súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie a sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných. Platí právna zásada, že čo sa prieči dobrým mravom, to neobstojí ani po práve. (rozhodnutie NS ČR sp. zn. 2Cdo 263/2001). Práva, ktoré sa vykonávajú spôsobom rozporným s dobrými mravmi, nepoživajú právnu ochranu. Právnu ochranu požíva len taký výkon práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov, ktorý je v súlade s dobrými mravmi. Podľa zákona č. 365/2004 Z. z., sa za priamu diskrimináciu považuje konanie alebo opomenutie, pri ktorom sa s osobou zaobchádza menej priaznivo ako sa zaobchádza, zaobchádzalo, alebo by sa mohlo zaobchádzať s inou osobou v porovnateľnej situácii. V prípade nepriamej diskriminácie ide navonok o neutrálny predpis, rozhodnutie, pokyn alebo prax, ktoré znevýhodňuje osobu v porovnaní s inou osobou. Nepriama diskriminácia nie je, ak takýto predpis, pokyn alebo prax sú objektívne odôvodnené sledovaním oprávneného záujmu a sú primerané a nevyhnutné na dosiahnutie takého záujmu.

73. Súd dospel záveru, že žalovaný porušil zákaz diskriminácie vo vzťahu k žalobcovi vo forme priamej diskriminácie a obťažovania. Tak, ako je to zrejmé z rozhodnutia inšpektorátu bezpečnosti práce, ako aj z následného uznesenia Okresného súdu Poprad zo dňa 22.2.2016, súd predbežným opatrením pozastavil účinnosť výpovede z pracovného pomeru danej žalovaným žalobcovi dňa 18.11.2015, a to až do právoplatnosti rozhodnutia o neplatnosti výpovede. Na základe rozhodnutia súdu teda nenastala účinnosť výpovede. Bolo povinnosťou žalovaného žalobcu po doručení uznesenia súdu naďalej zamestnávať vo funkcii, ktorá bola obsahom jeho pracovnej zmluvy, teda ako pracovníka bezpečnostnej ochrany až do právoplatného rozhodnutia sporu, prípadne zrušenia neodkladného opatrenia. Žalovaný však po uplynutí výpovednej lehoty určenej v písomnej výpovedi (ktorá nenadobudla účinnosť), začal žalobcovi prideľovať rôzne náhradné práce deklarované v písomných povereniach. Žalobca takto od 1.3.2016 prestal vykonávať práce podľa funkcie a náplne práce, najmä v stálej službe, bezpečnostné kontroly, práce, ktoré pracovníci bezpečnostnej ochrany vykonávajú v stálych službách podľa rozpisu služieb, ale rôzne pomocné práce stanovované denne, udržiavanie poriadku v letiskovej hale, zabezpečenie poriadku a kontroly parkoviska, udržiavanie čistoty v objekte organizácie, úpravy zelene, hrabanie lístia, podľa pokynu nadriadených pracovníkov. Takéto práce, aj keď čiastočne zodpovedajú náplni práce bezpečnostnej ochrany no vykonávané bez služobnej rovnošaty a zbrane, dovtedy

žalobca na dennej báze nevykonával, nezodpovedali obsahu jeho pracovnej zmluvy. Tieto práce takto nevykonávali iní zamestnanci v jeho pracovnom zaradení a boli realizované buď subdodávateľsky alebo pracovníkmi údržby, teda iných zložiek organizácie. Ako už konštatoval súd v minulých rozhodnutiach, dňa 1.3.2016 nedošlo k dohode strán k zmene pracovnej zmluvy, a ako zdôvodnil samotný žalobca, pridelené práce vykonal, pretože mu boli v čase sporu o neplatnosť skončenia pracovného pomeru nariadené. Od 5.9.2016 vyjadril svoj nesúhlas s ich pridelením. Takto žalovaný žalobcu fakticky vylúčil z kolektívu spolupracovníkov.

74. Žalobcovi v období od 1.3.2016 až do ukončenia pracovného pomeru medzi stranami dňom 30.11.2017 nebola umožnená účasť na školeniach poriadaných pre pracovníkov bezpečnostnej ochrany, bezpečnostnej kontroly, školeniach BOZP, účasti na cvičných streľbách a školeniach, ktoré zabezpečovali žalobcovi udržanie licencií pre výkon funkcie.

75. Ak súd už v inom konaní pod. sp. zn. 17Cpr/4/2016 vo svojom odôvodnení v bode 38. konštatoval, že vychádzajúc z vyššie uvedeného, časovej následnosti aktivít žalobcu od mesiaca december 2014 a prijímaných opatrení žalovaného je možné konštatovať, že zamestnávateľ ukončil pracovný pomer výpoveďou práve so žalobcom z dôvodu ním podávaných opakovaných sťažností a podaní týkajúcich sa práce a pracoviska, pre ktorý dôvod je rovnako možno výpoveď určiť za neplatnú, postup organizácie v období od 1.3.2016 do dňa skončenia pracovného pomeru dňom 30.11.2017 je možné rovnako posúdiť ako obdobie, kedy zamestnávateľ pristupoval k žalobcovi za iných podmienok, ako žalovaný pristupoval k ostatným pracovníkom vo funkcii žalobcu z dôvodu pokračujúcich aktivít žalobcu v podávaní sťažností a oznámení nielen žalovanému, ale tiež ďalším orgánom. Tento diskriminačný postup je možné v konečnom dôsledku posúdiť ako zaobchádzanie so žalobcom v rozpore s dobrými mravmi a základnými zásadami upravenými v Zákonníku práce v čl. 1.

76. Vzhľadom k tomu, že sa jedná o diskriminačnú žalobu, bolo povinnosťou žalovaného, zaťaženeho dôkazným bremenom, aby vyvrátil jednotlivé skutkové tvrdenia žalobcu. Žalovaný procesnú obranu postavil zásadne na tvrdení, že pracovné miesto žalobcu zaniklo dňom 1.3.2016, preto od uvedeného dňa nemohol prideľovať žalobcovi prácu podľa pracovnej zmluvy. Náhradnú prácu žalobca akceptoval a vykonával so súhlasom. Prideľovaná práca zodpovedala pracovnej zmluve pracovníka bezpečnostnej ochrany. Žalobca bol vyradený z bezpečnostných kontrol. Nebol preto povinný sa zúčastňovať žiadnych školení, ktoré súviseli hlavne s touto pracovnou náplňou.

77. Jeho podania nemali charakter podaní poukazujúcich na závažnú protispoločenskú činnosť a boli všetky mimo dvoch vyhodnotené adresátmi ako nedôvodné. Žalovaný sa sám svojim správaním vylučoval z kolektívu.

78. Procesnú obranu žalovaného súd vyhodnotil ako dôvodnou iba v časti domáhajúcej sa žalobcom písomného ospravedlnenia za to, že ho priamo diskriminoval v pracovno-právnej oblasti z dôvodu jeho oznámenia kriminality a inej protispoločenskej činnosti na pracovisku. V tejto časti žalobu zamietol. Už v inom konaní o neplatnosť výpovede súd konštatoval, že z obsahu podaní žalobcu v rokoch 2014, 2015 však nie je možné konštatovať, aby žalobca poukazoval na kriminálnu resp. protispoločenskú činnosť závažného charakteru tak, ako je definovaná v zákonoch č. 307/2014 Z. z. a 583/2008 Z. z. Jednalo sa o podania v zmysle výkladu ust. časti XIII čl. 1 pracovného poriadku, ku ktorým zamestnávateľ zaujal stanovisko a prijal opatrenia, prípadne ktorými sa zaoberala Inšpekcia práce. Oprávnenosť niektorých z týchto podnetov dokonca spochybnili samotní spolupracovníci žalobcu s odvolaním sa na prijatú dohodu zamestnávateľa a zástupcov zamestnancov. To isté je možné konštatovať u podaní zasielaných v rokoch 2016 a 2017, v ktorých žalobca poukazoval hlavne nesprávny postup organizácie vo vzťahu k jeho osobe pri prideľovaní práce, pri prideľovaní ochranných pomôcok. Hlavne sa však jednalo o podania súvisiace s jeho zákrokom na palube lietadla Wizz Air dňa 7.12. 2014, kde obe strany zaujímajú protichodné stanoviská k spôsobu riešenia vzniklej situácie. Podania nesmerujú na poukazovanie korupčnej činnosti, hospodárskej trestnej činnosti páchanej pracovníkmi organizácie a.i.

79. Žalovaný konštatoval, že vzhľadom k zániku pracovného miesta žalobcu a dočasnému vyradeniu žalobcu z vykonávania kontrol z dôvodu danej výpovede žalobca sa nebol povinný zúčastňovať žiadnych školení. Súd nespochybňuje, že ak žalovaný vyhodnotil zamestnanca za podmienok, ako ich objasnil svedok G. I., za bezpečnostné riziko, bol oprávnený ho vyradiť z bezpečnostných kontrol. To však neznamená, že daným opatrením došlo k zmene jeho funkcie a náplne práce. Ak žalovaný

nerevidoval na základe uvedeného svoje rozhodnutie o organizačnej zmene, sám sa dostal do situácie, kedy vo vzťahu k žalobcovi porušil nariadené predbežné opatrenie súdu. U žalobcu neexistoval zákonný dôvod vyradiť ho zo systému školení a vzdelávania. Tvrdenie žalovaného o nemožnosti pridelovania práce podľa pracovnej zmluvy je v rozpore s iným jeho tvrdením, podľa ktorého žalobcovi fakticky bola pridelovaná aj práca na úseku bezpečnostnej ochrany. V takomto prípade by však žalovaný vykonával prácu, ktorú mali vykonávať iní pracovníci v rovnakom zaradení. Pracovníci vo funkcii žalobcu sa podrobili školeniam, čo potvrdili vypočutí svedkovia D., A., I..

80. Ak žalovaný poukázal na správanie sa žalobcu a vyhodnotenie takéhoto správania sa tak, ako bolo uvedené v rozhodnutí súdu druhej inštancie sp. zn. 10CoPr/1/2020 v bode 39 odôvodnenia „k osobe žalobcu možno uviesť už aj s ohľadom na mnohé podania na príslušné správne orgány, OR PZ, IBP voči žalovanému ako aj s ohľadom na viaceré konflikty nielen so svojimi nadriadenými, ale aj so spolupracovníkmi, že tento na tomto pracovisku vyhľadával konflikty a spory a dokonca bez vedomia A. D. vyhotovil a predložil súdu zvukový záznam nahrávky svojho rozhovoru s A. D. a aj A. K., čím nielen porušil zákon o ochrane osobných údajov, ale konal podľa názoru odvolacieho súdu neeticky.“ Je možné konštatovať, že aj sám žalobca určitým dielom prispel k svojmu vyčleneniu sa z kolektívu, no táto skutočnosť sama nemohla byť dôvodom na iný prístup k žalobcovi ako pracovníkovi oproti iným zamestnancom.

81. Súd sa zaoberal žalovaným vznesenou námietkou premlčania práva a uplynutím premlčacej doby, ktorú odôvodnil tým, že právo žalobcu na nemajetkovú ujmu v súvislosti s tvrdeným diskriminačným postupom žalovaného pri lete spoločnosti Wizz Air v roku 2014 ako aj s rozšírením žaloby v časti nemajetkovej ujmy v roku 2022 na sumu 18.000,- eur. Túto námietku premlčania súd uznal za dôvodnú. Diskriminačnú žalobu žalobca podal v roku 2018 a teda súd mohol posúdiť správanie žalovaného dňa 7.12.2014, z ktorého si žalobca mohol uplatniť nárok na nemajetkovú ujmu vo všeobecnej premlčacej 3-ročnej lehote. Ak si žalobca mienil uplatniť nárok v súvislosti s konaním žalovaného z udalosti, z mesiaca december 2014, prvýkrát si mohol toto právo uplatniť dňom nasledujúcim a všeobecná premlčacia 3-ročná doba mu uplynula v mesiaci december 2017. Žalovaný sa mohol dopustiť diskriminačného konania voči žalobcovi najneskôr dňom skončenia pracovného pomeru dňom 30.11.2017. Ak žalobca požiadal súd o zmenu žaloby jej rozšírením podaním zo dňa 19.4.2022, v rozsahu rozšírenia žaloby nad sumu 10.000,- eur je rovnako jeho nárok premlčaný.

82. Primerané zadostučinenie nemá slúžiť na obohacovanie poškodenej osoby a malo byť mať morálnu a osobnostnú povahu. Náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch takejto osobe prislúcha najmä, ak bola značným spôsobom znížená dôstojnosť, spoločenská vážnosť a spoločenské uplatnenie poškodenej osoby. Súd skúma, či primerané zadostučinenie je alebo nie je dostačujúce. Pri porušení zásady na rovnaké zaobchádzanie sa skúma tzv. objektívna zodpovednosť. Nie je podstatné zavinenie zo strany porušiteľa, ale to, či boli alebo neboli poškodené práva poškodeného a do akej miery.

83. Súd pri stanovení výšky satisfakcie - nemajetkovej ujmy zohľadnil všetky okolnosti daného prípadu, najmä skutočnosť, že žalobcovi až do skončenia pracovného pomeru bola uhrádzaná v mzda v dohodnutej výške v tarifnom zaradení žalobcu podľa pracovnej zmluvy. Výšku satisfakcie v sume 2.500,- eur pokladá za primeranú.

84. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu čo do výšky nemajetkovej ujmy zamietol.

85. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 2 CSP.

86. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobu zamietol, alebo, rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

87. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t. j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t. j., že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

88. Poukázal na to, že žalobca nastúpil na Letisko Poprad 1.11.1993 ako pracovník ochrany majetku a osôb a poslednou dohodou o zmene pracovných podmienok s účinnosťou od 1.12.2013 bol zaradený na miesto ako pracovník bezpečnostnej ochrany. Bolo preukázané, že žalobcovi boli pridelované

náhradné práce v súlade s jeho pracovnou zmluvou, pracovníka bezpečnostnej ochrany v kumulovanej funkcii s biologickou ochranou, ktoré vykonávajú všetci zamestnanci bezpečnostnej ochrany. Pokiaľ súd konštatuje, že žalovaný vykonával práce v rozpore s pracovnou zmluvou, táto okolnosť nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a je v rozpore s výpoveďou žalobcu.

89. Ak žalovaný v priebehu sporu preukázal, že pre zabezpečenie bezpečnej prevádzky je na letisku vykonávaná bezpečnostná ochrana a bezpečnostná kontrola, ide o dva samostatné druhy práce.

90. Bezpečnostná ochrana je zabezpečovaná vlastnou súkromnou bezpečnostnou službou (SBS) na základe Zákona o SBS. Súčasťou bezpečnostnej ochrany je aj biologická ochrana letiska vykonávaná všetkými zamestnancami bezpečnostnej ochrany. Keďže letisko je oplotené, ide o rôzne práce na zabezpečenie bezpečnej prevádzky letiska. Na výkon práce pracovníka bezpečnostnej ochrany nepotrebuje pracovník bezpečnostnej ochrany žiadne školenie, potrebuje iba preukaz pracovníka SBS, zbrojný preukaz typu C.

91. Naproti tomu bezpečnostná kontrola je kontrola samotných zamestnancov letiska vykonávaná v priestoroch stálej služby režimového pracoviska, kontrola cestujúcich a príručnej batožiny zameraná na zabránenie a zamedzenie vstupu neoprávnených osôb do verejnej časti letiska a zabránenie vnesenia nepovolených a zakázaných predmetov, ako sú zbrane, výbušniny a iné zakázané predmety na palubu lietadla, vykonávaná v priestoroch všeobecného letectva a v odletovej hale letiska.

92. Bezpečnostná kontrola je vykonávaná samostatnými zamestnancami letiska, ktorí vykonávajú iba bezpečnostnú kontrolu a majú pracovnú zmluvu na pracovné miesto – pracovník bezpečnostnej kontroly. Iba v prípade potreby, ak to prevádzka letiska vyžaduje, tak bezpečnostnú kontrolu môžu vykonať aj zamestnanci bezpečnostnej ochrany v kumulovanej funkcii. O tom, ktorý zamestnanec bezpečnostnej ochrany bude vykonávať bezpečnostnú kontrolu, rozhoduje iba vedúci letiskovej ochrany.

93. Na výkon práce pracovníka bezpečnostnej kontroly potrebuje zamestnanec úvodné školenie BOCL, aktualizáčnе školenie BOCL, recertifikačné školenie BOCL, školenie DGR CAT 12 a školenie zamestnancov pracujúcich s ionizačným zariadením.

94. Na základe vyjadrenia G. K. M., lektora univerzity v Žiline, „vedúci riadenia bezpečnosti postupuje vo svojej činnosti v súlade so schváleným programom bezpečnosti a v prípade, že analýza rizika ukazuje na neprijateľnú hodnotu rizika, tak navrhuje vedeniu opatrenia na jeho zmiernenie, ktorých súčasťou môže byť vyradenie osoby spôsobujúcej zvýšené riziko z procesov, pričom vykonanie tohto aktu je úlohou vrcholového riadenia, ktoré je v konečnom dôsledku zodpovedné za udržanie prijateľnej úrovne bezpečnostného rizika“. Ak na letisku pri riadení bezpečnosti v civilnom letectve vznikne podozrenie, že zaradením niektorého zamestnanca do bezpečnostnej kontroly vo vybavovacom procese môže vzniknúť bezpečnostné riziko, môže vedúci riadenia bezpečnosti navrhnúť vyradenie takého zamestnanca z vybavovacieho procesu.

95. Na základe toho v mesiaci marec 2016 manažér letiska G. I. zvolal pracovné zasadnutie, na ktorom upozornil, že žalobca je vo výpovednej dobe a z dôvodu opakovaných atakov žalobcu voči letisku, kolegom a nadriadeným vo forme rôznych podaní, sťažností, trestného oznámenia na správne orgány, políciu, príslušné ministerstvo a iné, ako aj viaceré konflikty s nadriadenými a zamestnancami neodporúča zaraďovať ho na vybavovací proces.

96. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vzhľadom na špecifické podmienky pracoviska letiska a potrebu zabezpečiť bezpečnosť leteckej prevádzky, je žalobca možným bezpečnostným rizikom. Táto okolnosť nijakým spôsobom nebola v rozpore s pracovnou zmluvou a výkonmi jeho práce, pretože bol prijímaný na funkciu na bezpečnostnej ochrane. Odôvodnenie súdu, že žalobca takto od 1.3.2016 prestal vykonávať práce podľa funkcie a náplne práce, najmä v stálej službe, bezpečnostnej kontroly, práce, ktoré pracovníci bezpečnostnej ochrany vykonávajú v stálych službách podľa rozpisu služieb, je neznalosťou súdu.

97. Žalobca z dôvodu bezpečnostného rizika bola vylúčený z výkonu služieb bezpečnostnej kontroly. Nemohol byť zaraďovaný do stálych 12-hodinových služieb v miestnosti stálej služby na režimovom pracovisku.

98. Treba zdôrazniť, že v letiskovej prevádzke u každého zamestnanca sa kladie maximálny dôraz na zodpovednosť súvisiacu s bezpečím cestujúcich tretích osôb a u nadriadených nie je priestor na váhanie a v prípade aj minimálneho rizika je potrebné vykonať maximálne bezpečnostné opatrenia.

99. Je nelogické konštatovanie, že žalobca tzv. pomocné práce vykonával bez služobnej rovnošaty a zbrane. Výkon biologickej ochrany nikdy nebol vykonávaný so zbraňou. Zamestnanci bezpečnostnej ochrany sú ozbrojení iba v prípade výkonu stálej 12-hodinovej služby. Biologická ochrana sa nevykonáva v služobnej rovnošate, ale v pracovnej rovnošate. Výkon biologickej ochrany je súčasťou výkonu bezpečnostnej ochrany, a to aj bolo súčasťou pracovnej náplne žalobcu.

100. Všetci zamestnanci vykonávajúci bezpečnostnú ochranu vykonávajú aj biologickú ochranu a majú to uvedené v popise pracovnej činnosti. Výkon biologickej ochrany nikdy nebol realizovaný subdodávateľský a nemohol byť realizovaný pracovníkmi údržby, pretože na letisku najmenej od roku 2013 pracuje iba jeden údržbár a je nemysliteľné, aby tento popri svojej práci vedel vykonávať aj rozsiahlu biologickú ochranu, ktorá sa vykonáva denne.

101. Súd uvádza, že ak žalovaný vyhodnotil zamestnanca za podmienok ako ich objasnil svedok G. I., za bezpečnostné riziko bol oprávnený vyradiť ho z bezpečnostných kontrol.

102. Vyradením žalobcu z bezpečnostnej kontroly nedošlo k zmene funkcie žalobcu, pretože tento mal zmluvu na výkon práce pracovníka bezpečnostnej ochrany. Nemohol však vykonávať prácu na úseku bezpečnostnej kontroly, ktorej výkon je iba v kumulovanej funkcii, v prípade potreby na základe rozhodnutia vedúceho, pretože z tejto bol vylúčený ako bezpečnostné riziko.

103. Keďže žalobca bol ako bezpečnostné riziko vyradený z výkonu bezpečnostnej kontroly, nebol dôvod až do doby, kedy bezpečnostné riziko pominie, ho zaraďovať do jednotlivých školení. Súd sa vôbec nezaoberal problematikou školení, nakoľko ide o školenia pre potreby bezpečnostnej kontroly, a nie bezpečnostnej ochrany. Tieto školenia bezpečnostnej kontroly sa periodicky opakujú, sú hradené zamestnávateľom a nezaradením zamestnanca na školenie z objektívnych dôvodov sa nič nedeje, pretože, ak bezpečnostné riziko pominie, bude zamestnanec opätovne na náklady zamestnávateľa zaradený na školenie, ktoré spravidla trvá jeden deň. Teda po vyradení žalobcu ako bezpečnostného rizika z výkonu bezpečnostnej kontroly nevznikol pre žalovaného žiadny zákonný ani iný dôvod zaradiť ho do systému školení.

104. Súd nesprávne rozhodol aj o trovách konania, nakoľko žalovaný bol úspešný aj v časti týkajúcej sa uloženie ospravedlnenia a vzhľadom na uplatnenú námietku premlčania aj v časti žalobcom uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy.

105. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

106. V následnom vyjadrení (§ 374 ods. 1, 2 CSP) zotrval žalovaný na svojich doterajších stanoviskách.

107. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

108. So zreteľom na obsah odvolania žalovaného v odvolacom konaní bol preskúmaný výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bolo žalobe vyhovie ako aj súvisiaci výrok o trovách konania, a preto výrok rozsudku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá, ktorý odvolaním žalovaného napadnutý nebol, v odvolacom konaní preskúmaný nebol a ako taký nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP).

109. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého v zásade správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol, pričom nemožno mať pochybnosti ani o správnosti právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie.

110. Podľa § 15 Zákonníka práce, prejav vôle treba vykladať tak, ako to so zreteľom na okolnosti, za ktorých sa urobil, zodpovedá dobrým mravom.

111. Podľa § 54 Zákonníka práce, dohodnutý obsah pracovnej zmluvy možno zmeniť len vtedy, ak sa zamestnávateľ a zamestnanec dohodnú na jeho zmene. Zamestnávateľ je povinný zmenu pracovnej zmluvy vyhotoviť písomne.

112. Podľa § 2 ods. 1, 2 zákona č. 365/2004 Z. z., dodržiavanie zásady rovnakého zaobchádzania spočíva v zákaze diskriminácie z dôvodu pohlavia, náboženského vyznania alebo viery, rasy, príslušnosti k národnosti alebo etnickej skupine, zdravotného postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo iného zmýšľania, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu alebo iného postavenia alebo z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti. Pri dodržiavaní zásady rovnakého zaobchádzania je potrebné prihliadať aj na dobré mravy na účely rozšírenia ochrany pred diskrimináciou.

113. Podľa § 2a cit. zákona, diskriminácia je priama diskriminácia, nepriama diskriminácia, obťažovanie, sexuálne obťažovanie a neoprávnený postih; diskriminácia je aj pokyn na diskrimináciu a nabádanie na diskrimináciu. Priama diskriminácia je konanie alebo opomenutie, pri ktorom sa s osobou zaobchádza menej priaznivo, ako sa zaobchádza, zaobchádzalo alebo by sa mohlo zaobchádzať s inou osobou v porovnateľnej situácii. Nepriama diskriminácia je navonok neutrálny predpis, rozhodnutie, pokyn alebo prax, ktoré znevýhodňujú alebo by mohli znevýhodňovať osobu v porovnaní s inou osobou; nepriama diskriminácia nie je, ak takýto predpis, rozhodnutie, pokyn alebo prax sú objektívne odôvodnené sledovaním oprávneného záujmu a sú primerané a nevyhnutné na dosiahnutie takého záujmu.

114. Podľa § 9 zákona č. 365/2004 Z. z., Každý má podľa tohto zákona právo na rovnaké zaobchádzanie a ochranu pred diskrimináciou. Každý sa môže domáhať svojich práv na súde, ak sa domnieva, že je alebo bol dotknutý na svojich právach, právom chránených záujmoch alebo slobodách nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania. Môže sa najmä domáhať, aby ten, kto nedodržel zásadu rovnakého zaobchádzania, upustil od svojho konania, ak je to možné, napravil protiprávny stav alebo poskytol primerané zadost'učinenie; ak ide o nedodržanie zásady rovnakého zaobchádzania z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti, môže sa tiež domáhať neplatnosti právneho úkonu, ktorého účinnosť bola podľa osobitného predpisu pozastavená. Ak by primerané zadost'učinenie nebolo dostačujúce, najmä ak nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania bola značným spôsobom znížená dôstojnosť, spoločenská vážnosť alebo spoločenské uplatnenie poškodenej osoby, môže sa tá domáhať aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Sumu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a všetky okolnosti, za ktorých došlo k jej vzniku. Právo na náhradu škody alebo právo na inú náhradu podľa osobitných predpisov nie je týmto zákonom dotknuté. Každý má právo na ochranu svojich práv aj mimosúdnou cestou prostredníctvom mediácie.

115. Podľa § 2 zákona č. 583/2008 Z. z., každý je povinný podľa svojich možností a schopností konať tak, aby predchádzal alebo zamedzil vzniku a šíreniu kriminality a inej protispoločenskej činnosti.

116. Podľa § 3 zákona č. 583/2008 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie

a) prevenciou kriminality cieľavedomé, plánovité, koordinované a komplexné pôsobenie na príčiny a podmienky, ktoré vyvolávajú alebo umožňujú kriminalitu a inú protispoločenskú činnosť, s cieľom ich predchádzania, potláčania a zamedzovania; to sa vzťahuje aj na prevenciu inej protispoločenskej činnosti,

b) kriminalitou konanie, ktoré je trestným činom,

c) inou protispoločenskou činnosťou konanie, ktoré je priestupkom alebo iným správnym deliktom; za inú protispoločenskú činnosť sa považuje aj konanie, ktoré nie je priestupkom alebo iným správnym deliktom, ale pôsobí negatívne na spoločnosť.

117. Podľa § 2 zákona č. 307/2014 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie

a) oznamovateľom fyzická osoba, ktorá v dobrej viere urobí oznámenie orgánu príslušnému na prijatie takéhoto oznámenia; za oznamovateľa sa okrem § 9 považuje aj jemu blízka osoba, ak je v pracovnoprávnom vzťahu k tomu istému zamestnávateľovi,

b) oznámením uvedenie skutočností, o ktorých sa fyzická osoba dozvedela v súvislosti s výkonom svojho zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie a ktoré môžu významnou mierou prispieť alebo prispeli k objasneniu závažnej protispoločenskej činnosti alebo k zisteniu alebo usvedčeniu jej páchatel'a,

c) závažnou protispoločenskou činnosťou protiprávne konanie, ktoré je

1. niektorým z trestných činov poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 Trestného zákona, trestným činom machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 Trestného zákona, niektorým z trestných činov verejných činiteľov podľa ôsmej hlavy druhého dielu osobitnej časti Trestného zákona alebo niektorým z trestných činov korupcie podľa ôsmej hlavy tretieho dielu osobitnej časti Trestného zákona,

2. trestným činom, za ktorý Trestný zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou tri roky, alebo

3. správnym deliktom, za ktorý možno uložiť pokutu s hornou hranicou vo výške najmenej 50.000,- eur, d) podnetom

1. oznámenie vrátane anonymného oznámenia,

2. neanonymné podanie fyzickej osoby o inej protispoločenskej činnosti ako závažnej protispoločenskej činnosti, o ktorej sa dozvedela v súvislosti s výkonom svojho zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie,

e) zamestnávateľom právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá zamestnáva aspoň jednu fyzickú osobu v pracovnoprávnom vzťahu,

f) orgánom verejnej moci

1. štátny orgán, obec, vyšší územný celok,

2. právnická osoba zriadená zákonom a právnická osoba zriadená štátnym orgánom, obcou alebo vyšším územným celkom podľa osobitného zákona,

3. právnická osoba založená osobou v prvom bode alebo druhom bode,

4. právnická osoba a fyzická osoba, ktorej zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy.

Konaním v dobrej viere sa na účely tohto zákona rozumie konanie osoby, ktorá vzhľadom na okolnosti, ktoré sú jej známe, a vedomosti, ktoré v tom čase má, je presvedčená o pravdivosti uvádzaných skutočností; v pochybnostiach sa konanie považuje za konanie v dobrej viere, kým sa nepreukáže opak. Oznámenie, podanie a podnet, v ktorých nie je uvedené meno, priezvisko a adresa pobytu osoby, ktorá ho podáva, sa na účely tohto zákona považujú za anonymné.

118. Podľa § 7 ods. 1, 8 zákona č. 307/2014 Z. z., ochrana pri oznamovaní závažnej protispoločenskej činnosti. Zamestnávateľ môže urobiť právny úkon alebo vydať rozhodnutie v pracovnoprávnom vzťahu (ďalej len „pracovnoprávny úkon“) voči chránenému oznamovateľovi, na ktorý nedal súhlas, iba s predchádzajúcim súhlasom inšpektorátu práce; voči chránenému oznamovateľovi, ktorým je profesionálny vojak, sa súhlas inšpektorátu práce vyžaduje, len ak tak ustanovuje osobitný predpis. Súhlas inšpektorátu práce sa nevyžaduje, ak sa pracovnoprávnym úkonom priznáva nárok alebo ak ide o pracovnoprávny úkon súvisiaci so skončením pracovnoprávneho vzťahu, ktorý je dôsledkom právnej skutočnosti, ktorá nezávisí od posúdenia zamestnávateľa. Právny úkon, na ktorý neudelil súhlas inšpektorát práce podľa odseku 1, je neplatný.

119. Podľa § 8 uvedeného zákona, ochrana poskytovaná podľa § 7 zaniká

a) doručením písomného oznámenia chráneného oznamovateľa o vzdaní sa ochrany inšpektorátu práce,

b) skončením alebo zánikom pracovnoprávneho vzťahu chráneného oznamovateľa.

120. Podľa § 13 ods. 4, 5, 6 cit. zákona, pozastavenie účinnosti pracovnoprávneho úkonu sa začína dňom doručenia potvrdenia podľa odseku 2 osobe, ktorá podala podnet podľa § 11. Rozhodnutiu, ktoré je pracovnoprávnym úkonom, sa pozastavením účinnosti odkladá vykonateľnosť. Inšpektorát práce osobu, ktorá podala podnet podľa § 11, pri doručení potvrdenia podľa odseku 2 písomne poučí o možnosti podať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a s tým spojených následkoch podľa odseku 6. Pozastavenie účinnosti pracovnoprávneho úkonu sa skončí uplynutím 14 dní od doručenia potvrdenia podľa odseku 2 osobe, ktorá podala podnet podľa § 11. Doručením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na súd počas tejto lehoty sa trvanie pozastavenia účinnosti predlžuje až do nadobudnutia vykonateľnosti rozhodnutia súdu o tomto návrhu.

121. V prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, že žalobca podal pôvodnú žalobu o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru na súd prvej inštancie – Okresný súd Poprad 26.1.2018, ktorá bola zaradená pod sp. zn. 12Cpr/4/2018. V tomto konaní bol žalobca neúspešný, nakoľko jeho žaloba o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy

s prísl. bola zamietnutá rozsudkom Okresného súdu Poprad, č. k. 12 CoPr 4/2018 z 1.4.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č. k. 10CoPr/1/2020-430 z 10.3.2020.

122. Zároveň však v konaní pod sp. zn. 12Cpr/1/2016 Okresného súdu Poprad bolo vydané predbežné opatrenie v súvislosti s iným konaním týkajúcim sa výpovede z pracovného pomeru z 18.11.2015, ktorá bola doručená žalobcovi 19.11.2015, pričom podľa tohto predbežného opatrenia účinnosť tejto výpovede bola pozastavená a toto uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Prešove, č. k. 16CoPr/1/2016-80 z 25.4.2016.

123. Z týchto rozhodnutí o predbežnom opatrení vyplýva, že povinnosťou žalovaného bolo v súvislosti s týmto iným pracovnoprávnym konaním pridelovať žalobcovi naďalej prácu podľa pôvodnej zmluvy, teda prácu zamestnanca tzv. bezpečnostnej ochrany.

124. V tejto súvislosti súd prvej inštancie správne zistil, že po prijatí záveru vedenia organizácie žalovaného o tom, že žalobca predstavuje bezpečnostné riziko v práci a nie je možné ho zaraďovať na prácu týkajúcu sa bezpečnostnej kontroly, bol žalobca poverovaný len prácami, ktoré sa týkali udržiavania poriadku v letiskovej hale, zabezpečenia poriadku a kontroly pracoviska, udržiavanie čistoty v objekte organizácie, úpravy zelene, hrabanie lístia podľa pokynov nadriadených pracovníkov. Tieto práce vykonával bez služobnej rovnošaty a bez zbrane. Možno teda uzavrieť, že došlo k inému správaniu sa zo strany vedenia žalovaného vo vzťahu k žalobcovi ako k iným zamestnancom, nakoľko tento vykonával prakticky len upratovacie práce v priestoroch letiska a bol fakticky vylúčený z kolektívu spolupracovníkov, pričom ďalšie práce vyplývajúce z jeho pracovnej zmluvy mu pridelované neboli.

125. Najpodstatnejšou okolnosťou, ktorá však bola nepochybne preukázaná dokazovaním vykonaným na súde prvej inštancie a taktiež zisteniami Inšpektorátu práce Prešov, je okolnosť, že žalovaný bol vylúčený zo školení vzťahujúcich sa na zamestnancov letiska, ktoré mali by vykonávané aj z pohľadu bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci (BOZP).

126. K tejto situácii, teda jednak k faktickému vylúčeniu žalobcu z kolektívu ostatných zamestnancov, a to najmä v rovine možnosti absolvovať školenia, došlo napriek tomu, že žalobca v zmysle dokazovania vykonaného na súde prvej inštancie vyplýva, že žalobca sa účasti na týchto školeniach domáhal.

127. Samotné rozhodnutie organizácie – vedenia žalovaného o tom, že žalobca predstavuje bezpečnostné riziko, a preto ho nemožno zaradiť do prác týkajúcich sa bezpečnostnej kontroly, neznamena, že žalobca by mal byť úplne vylúčený zo všetkých činností a plnenia si povinností, ktoré vyplývajú z jeho pracovnej zmluvy. Nie je totiž vylúčený a v tomto kontexte ani žalovaný nepopiera v rámci svojej odvolacej argumentácie, že rozhodnutie o tom, že žalobca predstavuje bezpečnostné riziko, by bolo možné zmeniť, nakoľko by sa zmenila situácia tak, že by z aktuálneho stavu vyplynulo, že žalobca už bezpečnostné riziko už v skutočnosti nepredstavuje. To znamená, že pri takejto možnosti by zamestnanec mal mať nárok na vykonávanie všetkých školení, ktoré sa viažu na jeho prácu, nakoľko nie je zrejmé, kedy opätovne bude poverovaný aj prácami týkajúcimi sa bezpečnostnej kontroly. Vo všeobecnosti treba konštatovať, že zamestnanca nemožno vylúčiť zo vzdelávania a získavania poznatkov, ktoré sa vzťahujú na práce vykonávané podľa jeho pracovnej zmluvy len preto, že bol dočasne z určitých prác vylúčený, pretože v zmysle vyššie uvedené nemožno predpokladať, že sa na tieto práce už nevráti.

128. Všetky tieto okolnosti vedú k záveru, že závery súdu prvej inštancie týkajúce sa praktického vyradenia žalobcu z kolektívu ostatných pracovníkov a znemožnenia ďalšieho odborného rastu v podobe vzdelávania sa na školeniach, sú správne.

129. V tejto súvislosti nemožno súhlasiť s odvolacou argumentáciou žalovaného spočívajúcou v tom, že po eventuálnom konštatovaní, že bezpečnostné riziko pominulo a po zaradení na prácu týkajúcu sa bezpečnostnej kontroly, by bol žalobca poslaný na náležité školenia. Takúto argumentáciu nemožno akceptovať, nakoľko zamestnanec by mal mať absolvované vždy predpísané školenia, ktoré by nemal absolvovať ex post a bez ohľadu na dočasnú nemožnosť vykonávania určitých prác nie je možné obmedziť jeho záujem o odborný rast a vzdelávanie sa pokiaľ pracovný pomer trvá, čo bolo aj v prípade žalobcu.

130. V tomto kontexte treba poukázať aj na závery zistené v odvolacom konaní vo veci 10CoPr/1/2020, nakoľko v rozsudku z 10.3.2020 odvolací súd konštatoval, že náhradné práce prideľované žalobcovi boli odôvodňované zo strany žalovaného absenciou periodicity jeho školení pre nebezpečný náklad a podobne. Z týchto zistení odvolacieho súdu nepochybne vyplýva, že žalobca okrem údržbárskych a čistiacich prác, ktoré v skutočnosti reálne bez služobnej rovnošaty a bez zbrane vykonával, mohol vykonávať aj ďalšie náhradné práce, ktoré mu však prideľované neboli z dôvodu absencie na školeniach.

131. Za týchto okolností odvolací súd konštatuje, že závery súdu prvej inštancie o tom, že vo vzťahu k žalobcovi žalovaný porušil zákaz diskriminácie vo forme priamej diskriminácie a obťažovania sú správne a výrok rozsudku v bode I. je správny.

132. V závislosti od toho správne rozhodol súd prvej inštancie pokiaľ zaviazal žalovaného aj na zapltenie primeranej nemajetkovej ujmy žalobcovi vo výške 2.500,- eur, ktorú náležite odôvodnil v bode 101. napadnutého rozsudku, v ktorom sa zaoberal výškou satisfakcie v sume 2.500,- eur a zohľadnil, že žalobcovi až do skončenia pracovného pomeru bola uhrádzaná v dohodnutej výške v tarifnom zaradení žalobcu podľa pracovnej zmluvy.

133. Nemožno súhlasiť s odvolacou argumentáciou žalovaného spočívajúcou v tom, že nesprávny je výrok napadnutého rozsudku o trovách konania, nakoľko súd prvej inštancie správne aplikoval v tejto otázke ustanovenie § 255 ods. 2 CSP a vychádzal z toho, že obe sporové strany mali vo veci úspech len čiastočný, čo je dôvodom na aplikáciu tohto zákonného ustanovenia o trovách konania. Samotná výška nemajetkovej ujmy, ktorá bola požadovaná v sume 10.000,- eur nie je dôvodom, ktorý by vylučoval možnosť aplikácie § 255 ods. 2 CSP v otázke náhrady trov konania, a to aj za situácie, že žalobcovi bola v konečnom dôsledku po zväžení všetkých okolností priznaná nemajetková ujma vo výške 2.500,- eur.

134. Preto postupom podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil, pričom v podrobnostiach poukazuje na správne a výstižné dôvody uvedené v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 CSP).

135. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobca ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

136. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).